

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ **הגות סיום העמוד היומי בליקוטי מוהר"ן**
חסידי ברסלב, הלומדים את העמוד היומי בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' מסיימים עתה את מחזור ה"ח. ביום השב"ק פרשת לך לך, ח' חשוון יתחיל מחזור ה"ח. עם היסוב לגלגל השנה, שמחה היא לנו להתחיל מחדש את התורות הראשונות בליקו"מ: 'אשרי תמימי דרך', 'אמור אל הכהנים, אקרוקתא.

מתוך שמחה זו, עלינו להתחדש לקיים את רצונו של רבינו הקדוש שנהיה בקיאים בספרו הקדוש. על ידי לימוד קבוע, עמוד ליום חוק ולא יעבור, אכן יהיו תורתו הקדושות קנויות בנפשנו בקניין גמור.

הלא כך העיד רבינו הקדוש בעצמו: "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעבירות ח"ו רחמנא ליצלו, רחמנא לישובן – אף על פי כן, הכה של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותן מן העבירות שרגילין בהם ח"ו; ואם יעשו להם חוק קבוע וחוב חוק ללמוד בכל יום כך וכך, יהיה אך שיהיה – בוודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאוד" (שיחות הר"ן יט).

ואם בכל דף של תורתנו הקדושה כך – בתורתו של רבינו הקדוש על אחת כמה וכמה, כמפורש בדברי רבי אברהם ב"ר נחמן, שעיקר התבלין ליצר הרע בדרונו הינם ספרי רבינו.

בכותו של אותו זמן דקדושה, שבספרו טמון אור פניו הקדושים, נוכח להתקרב בכל לב אל אבינו שבשמים, כמאמרו ז"ל, ש"אם יתמדו בספריו – ימולין להיות נעשה איש כשר באמת".

חוק חזק ונתחזק!

מי ניצל מהמנוול? היהודי הפשוט!

והרי לנו עדותה המפורשת של נשמת הבעל שם טוב: "הנשמה אמרה להרב, שמה שזכה שנתגלו אליו הדברים העליונים – לא מפני שלמד בש"ס ובפוסקים הרבה, רק משום תפילה שהיה מתפלל תמיד בכוונה גדולה, ומשם זכה למעלה עליונה" (בעל שם טוב על התורה, פרשת נח, אות כח. מתוך צוואת הריב"ש).

בדורנו, לא מוצאת השכינה מנוח אלא במעונם העלוב והפשוט של 'אומרי תהלים' הפשוטים. הם הם אלו שנותנים את הכוח למשיח להביא את הגאולה. וכך העיד רבינו הקדוש ואמר: "משיח יכבוש את העולם רק עם האנשים הפשוטים, אומרי תהלים בפשיטות ותמימות, ולא עם ההולכים בחכמות" (כוכבי אור, שם). והוא גם סיפר על כך מושל מאלף:

"בעקבות משיחא יהיה מבול, לא של מים, רק של מחשבות זרות... ועם חכמות לא יוכלו ליתן עצה... רק עם פשוטי ישראל, שאומרים תהלים בפשיטות"

"מושל ממלך אחד, שהלך לצוד חיות, והיה לבוש כאיש פשוט, כדי שיהיה לו נוח יותר לצוד. לפתע פתאים ירד מטר גדול, ממש מבול מים, וכל שרי המלוכה נתפורו כולם מחמת המטר. והמלך היה בסכנה גדולה, וחיפש מקום להיסתר בו, עד שמצא בית של כפרי אחד. הכניסו הכפרי לביתו בכבוד, והלבישו מלבושים חמים, ונתן לו אוכל כפרי ופשוט, והסיק עבורו את תנור החורף והניחו לישון עליה כדי שיתחמם. וכל כך היה ערב ומתוק [היה] למלך אכילתו ושנתו אצל הכפרי, שחשב שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עייף ויגע וכו'.

"ושרי המלוכה חיפשו את המלך, עד שבאו לבית הכפרי, וראו שהמלך ישן, והמתינו עד שניעור, ורצו שיהזור המלך עמם לביתו. אמר להם המלך: 'כיון שאתם לא הצלתם אותי, וכל אחד נתפור להציל את עצמו, ורק זה הכפרי הציל אותי, ואצלו טעמתי טעם מתוק כזה – על כן, הוא יביא אותי לביתי בעגלה שלו, ובאלו המלבושים שהלבישני אשב על כיסא המלוכה".

"וסיים על זה רבנו זכרנו לברכה ואמר: 'בעקבות משיחא יהיה מבול, לא של מים, רק של מחשבות זרות... ועם חכמות לא יוכלו ליתן עצה. וכל שרי המלוכה יתפורו והמלוכה לא תעמוד על עמדה, רק עם פשוטי ישראל, שאומרים תהלים בפשיטות וכו'. ועל כן, כשיבוא משיח, הם יתנו הכתר מלוכה בראשו!" (כוכבי אור, סיפורים נפלאים, ד).

בעבר הרחוק זה היה טפטוף, לאחר מכן זה הפך לגשם, אולי אפילו גשם זלעפות. אך כיום מדובר כבר ב"מבול"... התאוות והבלבולים מציפים אותנו ללא כל פרופורציה, ומאיימים להטביע אותנו לגמרי. והשיטפון רק הולך וגובר. מנסים להעמיד 'סכרים'; לגזור גזירות, לתקן תקנות, להחרים ולנדות. אך כמדומה שהמבול ממשיך ללא התחשבות...

אפילו ה"הרים הגבוהים" מתכסים במים הזידונים, וכעדות הפסוק: "והמים גברו מאד על הארץ ויכוסו כל ההרים הגבוהים" – "היינו, שמתגברים הבלבולים ביותר למעלה מכל הישוב, ואפילו מכל ההרים הגבוהים, והיינו שמתפשטים כל כך המחשבות זרות והבלבולים עד שאין רואה שום צד הצלה, ואין לו מקום לאחוז עצמו ולעמוד שם, כי המים גברו מאד למעלה מכל ההרים, וכאילו נפל לתוך התהום ממש. אזי מאין יבוא עזרו? ואיך אפשר לו להתפלל או לעסוק בעבודתו מתוך חשכת תהום כזה?" (ליקוטי הלכות, חניכה ו, א).

כבר ניבא על כך רבינו הקדוש ואמר: "בעקבות משיחא יהיה מבול; מען וועט שיסן מיט אפיקורסות (= יידי עס אפיקורסות); לא מבול של מים, רק של מחשבות זרות. ויכוסו כל ההרים הגבוהים. ואפילו בארץ ישראל, שלא היה מבול, רק מחמת שירד בכח נתנו גם שם המים. דאס הייסט: עס וועט אריין שפריצן אפילו אין די כשרע הערצער (= כלומר: זה יתו גם אל למיתתם של הכשרים)" (כוכבי אור, סיפורים נפלאים ד). רבים שלא חלמו על עצמם שייחסו אי-פעם, נשטפים גם הם בשצף קצף.

מה עושים? בונים 'תיבת נח'! כדי להינצל מהמבול הנוראי של התאוות והבלבולים, צריך פשוט להיכנס לתוך התיבה המוגנת של התפילה; לשבת יום יום לפני ה' ולהשיח לפניו את הלב; להרבות באמירת תהילים בפשיטות גמורה; ולהתמיד בתפילות הלבביות והדומעות של הליקוטי תפילות.

רק זה מה שייציל אותנו מהמבול; לא החכמה – אפילו הקדושה – תעמוד לנו. השיטפון לא עוצר על מפתנם של החכמים והמבוינים. רק "אלו שרגילים בהתבודדות, הם בטוחים מכל צר ואויב ומשטין, כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד; ומי זה ערב את לבו לגשת אל ה' יתברך שהם מוסתרים אצלו?"! (השתפכות הנפש, עג)

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש השון	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	דף היומי
שבת	א	מא.	רסב	שצט	קז
א	ב	מא:	רסג	תא	קח
ב	ג	מב.	רסד	תג	קט
ג	ד	מב:	רסה	תה	קי
ד	ה	מג.	רסו	תז	קיב
ה	ו	מג:	רסז	תח	קיג
ו	ז	מד.	רסח	תיא	קיג

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל: 02-9926066; פקס: 02-9993338

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000

בארה"ב 8552121-718(1)

באנגליה 6085819-203(44)

מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעסקי

המהות הפנימית של שלוש התפילות

ודביקות לה' יתברך שזוכין על ידי התפילה, כי אברהם בחינת חסד, שהוא אהבה והשתוקקות והתחברות ודביקות לה' יתברך, שכל זה בחינת חסד ואהבה, בחינת אברהם, כי אברהם הוא הראשון שהתחיל לעסוק בתפילה בשלימות ולהמשיך דרך התפילה בעולם, כי הוא התחיל להמשיך האמונה בעולם שהיא בחינת תפילה" (שם).

יצחק – הוא זה שנטע בנו ונתן לנו עד היום את הכח להתגבר על כל המחשבות הזרות והפניות, ולהתפלל בכח ובגבורה, "כי עקידת יצחק זה בחינת מסירות נפש, שמסר נפשו למות בשביל השם יתברך. וזה בחינת תפילה בכח שצריכין להניח כל כוחו וחיותו בתוך דיבורי התפילה, שזה בחינת מסירת נפש, בחינת עקידת יצחק שמסר כל חיותו בשביל ה' יתברך" (שם).

יעקב – הוא זה שהביא את התפילה לשלימותה, וגרם על ידה ייחוד שלם בין הקב"ה לבין השכינה, "כי יעקב הוא בחינת שלימות תיקון התפילה, שהוא לייחד השכינה עם דודה. וזה זכה יעקב בשלימות, כי זכה למיטה שלימה בלי שום פסול, שעל ידי זה גרם ייחוד עליון... ועל כן יוצא ממנו שנים עשר שבטים, שהם כנגד שנים עשר ברכות אמצעיות שבתפילה, אשר בהם כלולים כל התחזויות ובקשות שהם עיקר התפילה" (שם).

בכן, כמה טוב שיש לנו אבות קדושים, שנטועים בנו את הכח להתפלל שחרית מנחה וערבית בדביקות ובכח, ולגרום בכך ייחוד עליון דבר יום ביומו!

בתורה פד, שתפילה נכונה ואמתית יש בה שלשה חלקים:
א. ההתחברות והדביקות לה' יתברך שיש לחוש בעת אמירת דיבורי התפילה, שכן "התפילה הוא שער שדרך שם נגמסין לה' יתברך ומשם מכירין אותו" (ליקוטי עצות, תפילה, פ);
ב. הכח שיש להשקיע בתפילה כדי להכניע את כוחות הרע שרוצים להיאחז בתפילה, על ידי מחשבות זרות או פניות של גאוונה. שהרי "על פי רוב כשאדם מתפלל, נופלים לו מחשבות של גדלות. וזהו בחינת 'גלות השכינה'. ועל ידי שמתפלל בכוח, על ידי זה מתגבר על הפניות ומחשבות של גדלות ומבטל אותם, ועל ידי זה מוציא השכינה מגלותה ומתקנה" (שם, פח);

ג. הייחוד העליון שנגרם על ידי התפילה, ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה – אור השם יתברך מתייחד ומאיר בתוך השכינה השוכנת בתוכנו.

את הכח לשלושת חלקים אלו, אנו מקבלים משלושת האבות, "כי השלשה אבות הם בעצמן בבחינת תיקוני מעלות התפילה המבוארים בתורה הוואת" (ליקוטי הלכות, תפילה ה, ב); הם אלה שנותנים לנו את הכח להתפלל תפילה שכזאת.

והרי הפירוט:

אברהם – הוא זה שנטע בנו ונתן לנו עד היום את הכח להתחבר ולהידבק בה' יתברך בנענועים ובהשתוקקות, על ידי דיבורי התפילה, "כי אברהם איש החסד, הוא עיקר ההתחברות

"דע, שעיקר ההתחברות והדקות להשם יתברך הוא על ידי התפילה... וזה שמתפללים בכה, בזה נתן כח בתפילה להתחזק כנגד מלכות הרשעה לצאת מגלותא... ועיקר כוונתך יהיה שתתקן השכינה... בלבושין נהרין, היורד סימק ירוק, בחינת אבות, והיא בחינת שבועה, בחינת שבועה, ונעשה כאילו עכשיו נשבע לאבות. וזה: 'אשר נשבע לאבותיך כיום הזה' – 'כיום הזה' דייקא. נמצא, על ידי תפילה בכה, נתחדש השבועה לאבות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, פד)

הקשר בין שלוש התפילות, שחרית מנחה ערבית, לבין שלוש האבות, אברהם יצחק ויעקב, אינו מתבטא רק בכך שהם אלו שתיקנו אותם; הקשר הוא הרבה יותר עמוק ועכשווי.

זאת אנו יכולים להיווכח מדברי רבינו שאומר, שכשאנו מתפללים את התפילה בדביקות ובכוח, אנו גורמים בכך שה' יתברך יישבע לאבותינו ויכרות איתם ברית מחדש; ובלשונו של רבינו: "ונעשה כאילו עכשיו נשבע לאבות. וזה: 'אשר נשבע לאבותיך כיום הזה' – 'כיום הזה' דייקא. נמצא, על ידי תפילה בכה, נתחדש השבועה לאבות" (ליקוטי מוהר"ן, שם).

מהו הקשר העמוק בין שלוש התפילות לשלושת האבות? האבות, עונה מוהר"ן ת ומסביר, הם אלו שנותנים לנו את הכח להתפלל תפילה כתיקונה, וכפי שלמדנו השבוע ב"עמוד היומי"

נעקבות הדורות בחסידות

הסופר העלום

"וכמו שפעם אחת אחרי הסתלקות רבינו זצ"ל, שיישבו השבת הראשון תלמידי רבינו ז"ל ביחד, אמר הרב רבי יודל ז"ל שהוא יישב על הכיסא של רבינו ז"ל, מפני שירש את השטררימל של רבינו ז"ל. והתעורר רבי נתן ז"ל ואמר שהוא ירש את המוחין של רבינו ז"ל, כי 'תפילין הוא מוחין, ורבינו ז"ל בכוח לבש תפילין של מוהר"ן ז"ל, כדי שהוא יקבל מוחין שלו. ואמר אז מוהר"ן ז"ל הזמר של 'אזמר בשבחין' בהתעוררות גדול, וקפץ הרב המגיד מטיראוויצע מעל השולחן ואמר: 'אני חשבתני שהוא רבי נתן, ולבסוף אני רואה שהוא רבינו ז"ל בעצמו!' – – –

(ספק לי אם רבי שמואל אייזיק או המגיד מטיראוויצע) מרבינו ז"ל שיודיע לו שמו ועירו בכדי שיעשה לו אצלו תפילין. והגיד לו רבינו ז"ל שהוא דר ביאלסוועט. ונסע הרב המגיד הנ"ל אצלו ובא אליו לביתו, ועשה עצמו כלא ידע ושאל אותו מה הוא רוצה אצלו. והשיב לו כאשר צריך לעשות תפילין, על כן רוצה שהוא יכתוב לו תפילין. והשיב לו שזה דבר קשה, מפני שהוא לוקח הרבה כסף וכו'. והשיב לו, שיתן לו כמה שהוא רוצה. ודחה אותו עוד בדחיות, והוא הסכים על הכל, עד שסוף כל סוף השיג אצלו תפילין.

בכמה הזדמנויות דיבר רבינו עם אנשיו, שרצונו שיהיו להם תפילין קדושות שנכתבו על ידי סופר הגון אמיתי.

באחד הימים, ביושבו עם תלמידיו, אמר רבינו: "אני יודע על סופר אחד, צדיק נסתר, ואני הפץ מאוד שיהיו לכם תפילין מכתבית ידו. אך צריכים לבוא אליו בחכמה, באופן שלא יבין שבאו דווקא אליו, כדי שלא ילכד בשמץ גאוונה הלילה, לכן רוצה אני לנסוע אליו בעצמי ולקנות ממנו כמה זוגות ולחלק לכם".

מוהר"ן כתב על כך: "אך בעוונותינו הרבים לא זכינו להוציא הדבר לאור, ולא גילה לנו מי הוא הסופר ואיפה הוא; ובתוך כך נסתלק למעלה למעלה – ואין אתנו יודע עד מזה, איה מקום כבודו של הסופר ההגון באמת" (חיי מוהר"ן תקיא).

מדברי החסיד ר' שמואל הורביץ ניתן ללמוד עוד כמה פרטים על אותו צדיק נסתר:

"הלא ידוע מספר חיי מוהר"ן שרבינו ז"ל ידע מסופר אחד צדיק גנון, ורצה שכל אנשי שלומנו יהיה להם תפילין מזה הסופר, אך לא רצה [אלא] רק שיהיה באופן שלא ידע מזה שזה בכוחו. וביקש הרב רבי

נקודה

**הירח במיעוט כשהוא קרוב לשמש;
 אדם בירידה, קרוב מאד אל ה'**

(עפ"י ליקוטי הלכות, ר"ח ז)

שלשה דורות באומן

מר כ. הרגיש כי הוא חייב להסביר: "בני ביתי עדיין לא עיכלו את הנסיעות הללו, הם לא מבינים לנפשי, והנסיעה לאומן נראית להם כטיסה לירח. מידי שנה הם מערימים עלי קשיים, אך לבסוף, לאחר שכנועים והפצרות, אני מצליח להתגבר על הכל ולנסוע. השנה הטרוניו והטענות היו בטון צורם כל כך, עד שלצערי הרב כבר ויתרתי על הנסיעה.

"ואז מתקשר אלי הבן, ובהשגחה פרטית ענית לו דרך הרמקול, כך שקולו נשמע בכל רחבי הבית: 'אבא, הוא אומר, 'אתה זוכר את השיחה ההיא עם שני הברסלבים? חשבתי על כך הרבה, והגעתי להחלטה שאני רוצה השנה לנסוע לראש השנה לאומן; גם אני רוצה להמליך את הבורא באומן, אצל רבי נחמן'..."

"התחרטתי על כך שאפשרתי למילים 'נוראיות' כאלו להשמע בחלל הבית; לא די להם שאני רוצה לנסוע, כעת גם הבן-יקיר הולך להצטרף לשיגעון הזה... ניסיתי להשתיק אותו, אבל כבר היה מאוחר מדי. התגובה הגיעה מוקדם מהצפוי, אבל למרבה ההפתעה היא היתה הפוכה לגמרי מזו שציפיתי:

'אם הוא גם רוצה לנסוע, אז בהחלט כדאי שגם אתה תסע. זה יהיה מושלם...'

"כך זכינו שנינו להגיע לאומן" - סיים מר כ. את סיפורו.

כל זה קרה אשתקד, בראש השנה תשע"ג.

ראש השנה תשע"ד מגיע, הרב ק. צועד שוב ברחובות אומן - והנה את מי הוא פוגש הפעם? נחשתם נכון... מר כ. מחוייך כולו, בנו פוסע לצידו, ובצד השני צועד איתם יהודי מבוגר...

"זהו אבי הישי"ש", הוא אומר, "כאשר חזרנו בשנה שעברה מרוצים ונהנים, כל בני הבית הפנימו כי הנסיעה לאומן אכן 'עולה על הכל'. השנה החליט גם אבי להצטרף לנסיעה הקדושה"..."

שלשה דורות צעדו זה לצד זה באומן, כתוצאה משיחה קצרה בת מספר דקות בלבד.

מארץ ישראל; בראש השנה צריכים להיות אצל רבינו - וכך נזכה לתיקון!"

בסגנון זה הרחיבו עוד ועוד, תיארו את ההתעוררות והרהורי התשובה שמתעוררים באומן, והיה ניכר בו כי הבין את הדברים; אם אין לו קשר לברסלב, לפחות כל יתהלך עם קושיות על אביו שלאחרונה התחיל לנסוע לראש השנה לאומן, וכאמור הפך גם לתורם נכבד עבור מוסדות ברסלב.

חודשים מספר עברו מאז, השניים הספיקו לשכוח את השיחה המעניינת - והנה מגיע ראש השנה תשע"ג, הרב ק., אחד האברכים, צועד לו ברחוב פושקיה באומן, ולפתע רואה הוא מול עיניו את מר כ.

ואז הבחין האברך במישהו חדש, פרצוף מוכר קצת שצועד לצידו; "זה בני!" מבחיר מר כ. וממשיך: "רק בזכותך הוא הגיע לאומן; והאמת היא שבזכותך גם אני הגעתי השנה לאומן" - - -

לא היה קשה להזכר בשיחה ההיא; אכן מפעים כיצד השיחה הקצרה הביאה אותו עד לאומן, אבל החלק השני של המשפט, "בזכותך גם אני הגעתי השנה לאומן" - לא היה מובן כלל, שכן מר כ. מגיע זה מספר שנים לאומן, הוא נסע לראשונה באמצעות הכרטיסים המסובסדים של הנגיד הרב זינגר שהקצה בשעתו כרטיסים מיוחדים גם לתושבי ארה"ב, ומאז אינו מחסיר ראש השנה אחד באומן.

עבור שני האברכים היתה זו 'עוד' פגישה ככל שאר פגישות עם אוהדי ברסלב שהם אמורים לערוך על אדמת אמריקה הצפונית.

השניים שיצאו מארץ ישראל בשליחות קודש למען מוסד חשוב של חסידות ברסלב בארץ, עברו במשך ימי השליחות על פני מאות כתובות של חסידים ואוהדי ברסלב, כך שגם הביקור אצל משפחת כ. לא השאיר אצלם רושם מיוחד, חוץ מההמחאה המכובדת שהושארה בידיהם לטובת המוסדות.

בפגישה זו האחרונה הם שוחחו קצת עם הבן הצעיר על חסידות ברסלב. היה זה לאחר שהבן, טיפוס אמריקאי קלאסי, רחוק מאוד מכל מה שקשור לחסידות בכלל ולברסלב בפרט, שאל אותם בכנות: "תגידו לי! מה זה העסק הזה ששמו 'אומן' ובכלל, אני לא יכול להבין כיצד אתם, שאתם כבר זוכים לגור בארץ ישראל, יוצאים ממנה דווקא ביום הכי חשוב של השנה, שבו דנים אותנו בשמים".

השניים שראו כי אין כוונתו לקנטר, ענו במילים פשוטות: "תראה, ישנם כאלו שחושבים כי מהותו של ראש השנה הוא אך ורק 'דין'; להבנתם זהו היום שבו הבורא יתברך משמש כ'שוטר' שרושם כביכול 'דוח' על כל העבירות שנעשו במשך השנה... אבל עיקרו של יום זה הוא ההמלכה; יום שבו אנו ממליכים על עצמנו את מלכו של עולם. את התיקונים הנפלאים האלה רבינו יודע לעשות בצורה הטובה ביותר, ולא משנה אם מגיעים מאמריקה או

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מתי בדיוק גילה רבינו את פרטי עשרת המזמורים של התיקון הכללי?

תשובת הר"ר יהושע דרוק:

בספר 'שיחות הר"ן פרק קמ"א' כתב מוהרנ"ת, שרבינו גילה את פרטי עשרת המזמורים אחרי שבת פרשת שקלים של שנת תק"ע, וכן הועתקו הדברים בהקדמה לתיקון הכללי ברוב המהדורות.

אך הרב מטשערין בפירושו 'פרפראות לחכמה' על ליקו"מ ח"א תורה ר"ה, כתב שזוהי טעות הדפוס, וצריך להיות: שנת תקס"ט. ראייתו היא משיחות הר"ן בעצמו, שם כתוב בהמשך, שעברו כמעט ארבע שנים בין גילוי התיקון של העשרה מזמורים בכלל - כאשר כל עשרה פרקי תהילים הם תיקון לפגם הברית, כמובא בתורה ר"ה הנ"ל - לבין הגילוי בפרטיות, אילו פרקים מיוחדים בתהילים מהווים תיקון גמור לזה, כמובא בתורה צ"ב בליקו"מ ח"ב.

והרי תורה ר"ה, שבה הגילוי הוא בכלליות, נאמרה בשנת תקס"ה, כמובא בספר 'חיי מוהר"ן' בפרק השיחות השייכות לתורות. אם כן, עד תק"ע יש קרוב לחמש שנים, ולא קרוב לארבע מהגילוי בכלליות. לכן צריך לומר שהגילוי הכללי היה בתקס"ט. כעין זה כתוב גם בפרפראות לחכמה על תורה צ"ב בח"ב, אלא ששם סיים כי אפשר אולי ליישב את הגרסה בשיחות הר"ן, שבשנת תקס"ט נאמרו רק הרמזים של עשרת המזמורים המבוארים בתורה צ"ב, אך עדיין לא התגלו בפירושו אילו פרקים בפרטיות הם - עד שנת תק"ע. והוא מסיים שם, שצריך לברר זאת אצל אנ"ש הבקיאים, אף שלמעשה אין כ"כ נפקא מינה בזה.

הרב קפלן בהערותיו על 'שיחות הר"ן' מהדורת 'תורת הנצח' הביא הוכחה ברורה לכך שזה היה בתק"ע - ממכתבו של רבי נחמן מטולטשין הנדפס בסוף ספר 'עלים לתרופה'. שם הוא כותב, שמקודם גילה רבינו את תורה ע"ד שבליקוטי מוהר"ן ח"ב, ותיכף לאחר מכן גילה את התיקון של עשרת המזמורים בפרטיות; ותיכף אח"כ סיפר את הסיפור של השבעה בעטלערים. ואילו מיד אחרי פסח נסע לאומן.

כידוע נסע רבינו לאומן בחודש אייר שנת תק"ע, כמבואר בימי מוהרנ"ת וחיי מוהר"ן. גם את המעשה של שבעת הבעטלערים סיפר בשנת תק"ע, כמסופר בחיי מוהר"ן - ואם כן, גם הגילוי של י המזמורים בפרטיות היה אז. שהרי כתוב שם שתיכף אחרי שגילה את התורה ע"ד, שזה היה בחודש אדר, גילה את פרטי המזמורים; ותיכף אחרי כן גילה את המעשה של הו בעטלערים שזה היה בתק"ע; ותיכף אח"כ נסע לאומן. מוכח אם כן, שגם הגילוי של עשרת המזמורים בפרטיות היה בתק"ע (כי לא שייך לכתוב על דבר שהיה כעבור שנה ותיכף אח"כ). ואילו את קושיותיו של הפרפראות לחכמה הנ"ל, צריך ליישב כמו שיישב בעצמו כ"ל.

לחידודא
חידון השנוע לצעירים

חידה מס' **157**

על אילו דברים אמר רבינו שהם "מצוה גדולה"?

הפתרון לחידה מספר 156

על אילו דברים אמר רבינו שהם "עיקר עבודת איש הישראלי"?

על קימת חצות ועל אריכות אפים בעבודת ה' (שיחות הר"ן, שא. ליקוטי מוהר"ן ח"א, קנה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 155

שמעון רוזנטל, רח' ריב"ז, בית שמש

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחינת תשובת הקשור 1-9-2-1 ותשובת הודעה. בין הפותרים נכונה עדי שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

השמחה בידינו

הרב ארוי משה דורון

האם יש דבר כזה שאדם יקום סתם כך בבוקר עם חיוך, עם חשק? האם אכן יש מצב כזה שאדם חי, שמח, הכל בריא ותקין, בלי שום בעיות וסיבוכים? קשה להאמין. אבל רבינו נותן לנו עצה כיצד נוכל להגיע לזה.

וכך אומר רבינו (בליקוטי מוהר"ן ח"ב כד): "כל ההולאים באים רק מקלקול השמחה". רבינו אינו אומר: 'כל הרפואות באות מהתחזקות בשמחה' כי אם להיפך; כל המחלות באות מחוסר שמחה. זאת אומרת, שבבסיס האדם יש שמחה, ולכן בכל חולי קטן או גדול, הסיבה היא חוסר שמחה.

ובל יאמר אדם: 'ימה אני שייך לשמחה, הרי אני עכשיו במצב רוח ירוד נורא; מה לי ולשמחה?!' כי הנה אנו רואים שכל ילד שמח מדברים מאד פשוטים ואפילו בלתי עניינים, הרי שבתוך הנפש פנימה יש הרבה שמחה, רק ככל שאדם גדול, הוא מתרחק מזה. א"כ ברור ששמחה אינו משהו זר ומנוכר השייך רק לאנשים מסויימים או תימונניים, רק הדבר הזה יש בו ושייך לכל אחד מאתנו.

א"כ מדוע איננו שמחים? מפני שאנו פשוטים למציאות, ואנו מנווטים חיינו כפי הסיבות החיצוניות הסובבות אותם. כשמישהו מצער אותנו, אנו נהיים עצובים וזועפים; וכשמישהו משמח אותנו או שמשגיג לעצמו איזה דבר נחשק ואהוב, הוא נהיה שמח. אולם, באמת שמחה זו יש גם לבעלי חיים, גם הם פשוטים של המציאות; כשתצער אותם, יהיו עצובים, וכשתשמח אותם, יהיו שמחים; והרי 'מותר האדם מן הבהמה' וחייב להיות שיש משהו אחרת אצלנו, והוא "כח הבחירה". האדם יכול לבחור איך להרגיש ואיך להיות עכשיו. אפילו אם יש לך עכשיו דיכאון ועצבות רוח, אתה יכול לבחור להיות עכשיו שמח! המחשבות שלנו והרגשות שלנו תלויים בבחירה. וכמו שאמר הבעש"ט: "האדם נמצא איפה שהמחשבה שלו נמצאת". אני יכול להחליט עכשיו שאני נמצא במקום של שמחה, ואז אהיה באמת שמח.

וכמו שאמרנו, דבר זה הוא בשליטה גמורה של האדם, ואם רק יחליט שהוא שמח - יהיה שמח. וכשאדם שמח, הוא פותח את כל מקורות השפע ויקבל את כל מה שצריך, והוא מוגן מכל חולי ומכל מחלה.

במקום אחר אומר רבינו, שכשאדם שמח בא בין בני אדם עצובים, אזי נהיים כולם שמחים. וכן להיפך, כשאחד עצוב בא בין אנשים שמחים, כולם נעשים עצובים, כי שמחה היא דבר שמדביק, ומדוע שלא נעדיף להדביק את כל הסובבים אותנו בשמחה, מאשר להיפך.

(מסנוד מחור שיחתי של הרב ארוי משה דורון שליט"א. ניתן להאזין לשיעור הטלל במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. עברית, 3, 5, 48)

לא לנעוץ; לנכד את השנת

הכעס מזיק מאד, הכועס מביא על עצמו קיטרונים ואויבים, שכן המקטרגים ומלאכי החבלה יראים מפני יהודי כפי שהוכטחנו "ומוראכם והיתכם יהיה וכו'" (בראשית ט, ט, ט). כל עוד צלם האלוקים מאיר בפנינו, שהוא החכמה והדעת הקדושה שעל ידן הוא מתקרב ונדמה לבוראו, כנאמר "חכמת אדם תאיר פניו" (קהלת ח). אך כשהוא כועס, מסתלקת ממנו הדעת הקדושה, כנאמר "חז"ל "כל הכועס... חכמתו מסתלקת ממנו" (פסחים טו ע"ב), כך שהוא הופך להיות דומה לבהמה חסרת דעת, ואז כל המקטרגים והאויבים שולטים עליו, כפי שלמדנו: "אין היה שולטת באדם עד שנדמה לה כבהמה, שנאמר 'אדם ביקר בל ילין' - בלא צלם האלוקים המאיר בפניו - נמשל כבהמות נדמו" (שבת קנא ע"ב).

כרם, אדם שמכבד ומענג את השבת כראוי, יכול להחזיר לעצמו את הדעת הקדושה וצלם האלוקים ישבו ויאיר בפניו, ככתוב: "אם תשיב משבת רגליך... אז תענג על ה' - שזוכה לשוב אל הדעת ולהתקרב אל ה'. שכן אכילת שבת כולה קדושה ואין לסטרא אחרא אחיזה בה כמו באכילת ימי החול, כך על ידי עונג שבת ניצול אדם מכל האויבים והמקטרגים, כי על כן היא נקראת 'שבת' כי בסגולתה 'להשביט' אויב ומתנגם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, נו)

החלה הרשמה לקבוצות חורף תשע"ד

מכירה ישירה לבוודדים במחירים אטרקטיביים

נתיבים טורס

ניסוח לוחץ: הכריז צדיקים | אירועים מתחילים

02-633-8444

מגוון קבוצות החורף

החלה הרשמה!

זדק צדיקים

02-5410100

www.zdikimtours.com

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים

<p>זשלים - בית שמש</p> <p>תלמוד תורה ברסלב ירושלים</p> <p>הר"ר מרדכי זושניקי ה"ר</p> <p>הר"ר בנימין קוגלמן ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p>	<p>זשלים - אשדוד</p> <p>הרב יהודה צבי שפיא ה"ר</p> <p>רבי מוסדות</p> <p>אהבת משה</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיה הבן מתתיהו ה"ר</p>	<p>הבחור החתן</p> <p>שלתאל</p> <p>ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p>	<p>הר"ר אהרן נזרי ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p>	<p>אלעד</p> <p>הר"ר מן ציון גרינפלד ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"נ אביו</p> <p>הר"ר זאב</p> <p>ב"ר שמעון זצ"ל</p> <p>נלבע ל"ז תשרי תשל"ח ת.צ.ב.ב.</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר שמואל אליעזר מנדל ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לכבוד אהרן שמעון נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אפרים מאיר ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לכבוד זב בער נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר חיים אבן יוסף לכתוש ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת</p> <p>הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר ישראל דוב קריסטל ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת</p> <p>הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר יעקב עילית ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת</p> <p>הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר יעקב פולק ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן</p> <p>לכבוד יסא'י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר דוד פרישטלבער ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לכבוד שמעון נתן נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר שמואל מאיר חיי אשוי ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לכבוד שמעון נתן נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר דוד קריסטל ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"נ אביהם</p> <p>הר"ר דוד</p> <p>ב"ר צבי הערש זצ"ל</p> <p>נלבע ל"ז תש"ן ת.צ.ב.ב.</p>	<p>בית שמש</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לכבוד שיעיה נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיה</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו להקים בית נאמן בישראל</p>	<p>בית שמש</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיה</p> <p>זכות ההפצה ויחי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>
---	--	--	---	---	--	---	--	---	---	--	---	---	---	--	---	--

לטוט לכל מקום בעולם בסטנדרט שירות אירופאי

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80

מגוון קבוצות חורף לאומן בוזוזים הישועות ליום ביוזי

אירופנים EUROPEAN שירותי אירופאים בכל העולם